

F. t. l. vedr. vandforsyning m. v.

Embedslægernes forhåndsgodkendelse af stedet for boringer eller brønde efter § 13, stk. 2, vil i reglen nødvendiggøre en besigtigelse, og det har i tiden siden 1969-lovens ikrafttræden vist sig vanskeligt for embedslægerne at overkomme alle disse godkendelsessager. Da en forhåndsgodkendelsesordning som nævnt må anses for hensigtsmæssig, foreslås det ved ændringsforslag nr. 3 (§ 9, stk., 1), at stedet for en brønd eller boring fortsat skal godkendes af det offentlige, før brønden eller boringen påbegyndes, dog således at godkendelsesmyndigheden overføres til kommunalbestyrelsen. De tekniske forvaltninger vil ofte have tilstrækkeligt overblik over forholdene og vil ellers på eget initiativ kunne indhente bistand fra embedslægen. Det foreslås i øvrigt, at en sådan forhåndsgodkendelse bør kræves ikke alene for alle nye anlæg, som omfattes af §§ 11, 12 og 13, men at den også bør kræves ved fornyelse eller væsentlig udbedring af eksisterende brønde eller boringer, idet der erfaringsmæssigt har været en tendens til at foretage sådanne udbedringsarbejder på det sted, hvor det tidligere vandforsyningsanlæg lå, selvom dette sted ud fra en sagkyndig vurdering forekommer uhensigtsmæssigt. Forslaget omfatter dog ikke tilfælde, hvor en kommunal vandforsyning placerer sine boringer i en anden kommune. Her må det være tilstrækkeligt, at den vandværksejende kommune selv tager stilling til boringsstedets forsvarelighed.

Det bemærkes, at der vil kunne rejses straffesag efter § 66, stk. 1, nr. 3, hvis et arbejde efter § 9, stk. 1, udføres uden godkendelse, ligesom kommunalbestyrelsen i så fald på eget initiativ kan og bør rejse en godkendelsessag.

Med hensyn til den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, der nu bliver stk. 2, bemærkes, at det forekommer hensigtsmæssigt, at ministerens adgang til at fastsætte autorisationsregler også kommer til at omfatte virksomhed med brøndgravning. Ændringsforslag nr. 80 til § 65, stk. 1, er en konsekvens heraf.

Til nr. 5, 15 og 63.

Ændringerne skyldes, at vandforsyningslovgivningen nu er overført fra indenrigsministeren til ministeren for forureningsbekæmpelse.

Til nr. 6-7 (§§ 10-11).

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 8-9 (§ 11, stk. 2).

Ved ændringerne foreslås kompetencen, som anført i de almindelige bemærkninger, overført fra sundhedskommissionen til kommunalbestyrelsen. Samtidig foreslås der ved en ændring af § 11, stk. 2, 3. pkt.,

indført en vis udvidelse af kommunalbestyrelsens adgang til at forbyde sådanne mindre vandforsyningsanlæg. Det bemærkes dog, at bestemmelsen alene tager sigte på situationer, hvor et vandindvindingsanlæg oprettes eller fornyes.

Til nr. 10-14 (§ 12).

Ændringsforslag nr. 11 til § 12, stk. 2, skyldes dels, at vandforsyningsrådet foreslås nedlagt, jfr. de almindelige bemærkninger, dels ønsket om at give ministeren mulighed for at hæve grænsen for kommunalbestyrelsens kompetence også med hensyn til vandforsyningsanlæg af den art, der nævnes i § 12, stk. 1, nr. 2.

Ændringsforslag nr. 12 til § 12, stk. 3, skyldes, at det allerede følger af § 64, stk. 1, således som bestemmelsen foreslås formuleret ved ændringsforslag nr. 78, at en sådan aftale kan tinglyses på vedkommende ejendom med prioritet forud for alle panthaver i ejendommen.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 13 til § 12, stk. 4, henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2-4.

Efter den gældende lov må en sag, der i og for sig omfattes af § 12, behandles af en landvæsensret efter § 13, jfr. § 12, stk. 6, hvis der ønskes foretaget ekspropriation til fordel for vandforsyningsanlægget. Ved ændringsforslag nr. 14 gives der nu i konsekvens af overførelsen af ekspropriationsbeføjelsen til kommunalbestyrelsen denne myndighed adgang til også at foretage ekspropriationer i indvindingsager efter § 12, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede beføjelse omfatter dog kun adgang til at ekspropriere ledningsservitutter og kun til fordel for vandforsyningsanlæg, der tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand.

Til nr. 16-17.

Ændringsforslagene skyldes, at landvæsensretternes kompetence til at meddele vandindvindings-tilladelser nu foreslås overført til amtsrådene, jfr. de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 18. (§ 13, stk. 2 og 3).

Med hensyn til forslaget om ophævelse af § 13, stk. 2, henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2-4.

Vandforsyningslovens § 13, stk. 3, giver en række myndigheder og enhver interesseret adgang til at rejse sag for landvæsensretten, hvis et vandforsyningsanlæg, der kræver tilladelse fra en landvæsensret, påbegyndes, uden at tilladelse er søgt. Denne